

DECRET LLEI 5/2021, DE 7 DE MAIG, PEL QUAL ES MODIFIQUEN LA LLEI 16/2010, DE 28 DE DESEMBRE, DE SALUT PÚBLICA DE LES ILLES BALEARS, I EL DECRET LLEI 11/2020, DE 10 DE JULIOL, PEL QUAL S'ESTABLEIX UN RÈGIM SANCIONADOR ESPECÍFIC PER FER FRONT ALS INCOMPLIMENTS DE LES DISPOSICIONS DICTADES PER PAL·LIAR ELS EFECTES DE LA CRISI OCASIONADA PER LA COVID-19¹

(BOIB núm. 60, de 8 de maig de 2021)

[DEROGAT]

I

Des de l'inici de la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, les autoritats competents de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears han pogut intervenir en les activitats públiques i privades, per protegir la salut de la població, garantir el control dels brots epidemiològics i contenir la propagació de les infeccions pel SARS-CoV-2, emparades en els poders que la legislació sanitària atorga a les autoritats sanitàries per fer front a situacions en què la salut pública es troba greument compromesa i en la legislació de protecció civil i ho han fet tant a l'empara de la primera declaració d'estat d'alarma mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, com una vegada finalitzat aquest, durant el període comprès entre el 21 de juny i el 25 d'octubre i a partir d'aquell moment, a l'empara de la declaració del segon estat d'alarma, que finirà el proper dia 9 de maig.

En l'àmbit estatal, la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, en els articles 1 i 3 conté l'habilitació perquè les autoritats sanitàries competents, amb la finalitat de protegir la salut pública i prevenir la seva pèrdua o deteriorament, a més de dur a terme accions preventives generals, puguin adoptar, quan ho exigeixin raons sanitàries urgents o necessàries, mesures que tractin de controlar o evitar la transmissibilitat de malalties. El rang orgànic d'aquesta clàusula general permet a l'autoritat sanitària, sigui estatal o autonòmica, adoptar en situacions epidèmiques greus totes les mesures necessàries per garantir la salut pública, sotmeses al control judicial en la mesura que limitin drets fonamentals.

Aquest apoderament per adoptar les mesures que resultin necessàries per combatre una situació de pandèmia com l'actual es conté també en la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, que en l'article 26 permet que, en cas que existeixi un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries puguin adoptar les mesures preventives que considerin sanitàriament justificades, durant l'espai de temps estrictament necessari per fer front a la situació extraordinària, i amb subjecció als principis que estableix l'article 28, entre els quals hi ha la necessària proporcionalitat

¹ Aquest Decret Llei ha estat validat per la Resolució del Parlament de les Illes Balears (RGE núm. 4768/21) ([BOIB núm. 79, de 15 de juny de 2021](#)). També, ha estat afectat per l'Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat - Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació amb el Decret Llei 5/2021, de 7 de maig ([BOIB núm. 131, de 23 de setembre de 2021](#)). Posteriorment, ha estat **derogat** per la Llei 2/2021, de 8 de novembre, per la qual es modifiquen la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, i el Decret Llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 ([BOIB núm. 155, de 9 de novembre de 2021](#)).

entre la mesura adoptada i la finalitat perseguida, i la utilització de les mesures que menys perjudiquin el principi de lliure circulació de les persones i dels béns, la llibertat d'empresa i qualssevol altres drets afectats.

L'adopció de mesures i limitacions per contenir la transmissió de malalties transmissibles té també suport en la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, que en l'article 54 preveu que les administracions competents puguin adoptar totes les mesures necessàries per assegurar el compliment de la Llei i, amb caràcter excepcional, sens perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, i de les mesures previstes en la Llei general de sanitat, quan ho requereixin motius d'extraordinària gravetat o urgència, mesures d'immobilització i, si escau, el comís de productes i substàncies, d'intervenció de mitjans materials o personals, de tancament preventiu d'instal·lacions, establiments, serveis i indústries, de suspensió de l'exercici d'activitats, entre d'altres, sempre que es justifiquin i s'ajustin a la finalitat de prevenció, protecció i control de la salut individual i col·lectiva.

A les Illes Balears, comptam amb una regulació sanitària específica, de rang legal, continguda en la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, i en la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, que ens va permetre, a l'empara de la clàusula general de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures generals en matèria de salut pública, garantir una estratègia de resposta adequada per part de les autoritats competents a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19.

En concret, l'article 51 de la Llei autonòmica 5/2003, de 4 d'abril, que regula les actuacions de control sanitari, estableix el deure de l'Administració sanitària, en l'exercici de les seves competències, d'adoptar les mesures oportunes d'intervenció provisionals davant situacions de risc per a la salut col·lectiva, com ara les següents:

a. Establir limitacions preventives de caràcter administratiu respecte de les activitats públiques o privades que, directament o indirectament, puguin tenir conseqüències negatives per a la salut.

b. Establir requisits mínims i prohibicions per a l'ús i el trànsit de béns i productes quan impliquin un risc o dany per a la salut.

c. Adoptar les mesures oportunes d'intervenció provisionals davant situacions de risc per a la salut col·lectiva, sens perjudici de les indemnitzacions procedents.

En la mateixa línia, l'article 49.2 de la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, disposa que, quan hi hagi —o se sospiti raonablement que hi és— un risc imminent i extraordinari per a la salut de la població com a conseqüència d'una situació sanitària concreta d'una persona o d'un grup de persones, es pot ordenar l'adopció de mesures preventives generals i d'intervenció, entre les quals s'inclouen les de reconeixement, de tractament, d'hospitalització o de control individual sobre la persona o el grup de persones, mitjançant una resolució motivada, pel temps necessari per a la desaparició del risc.

Tot i que la nostra legislació no concreta les mesures d'intervenció administrativa que es poden adoptar en situacions de pandèmia per garantir el control de contagis ni el procediment que s'ha de seguir per adoptar-les, els acords del Consell de Govern i les resolucions de la consellera de Salut i Consum dictades per fer front a la pandèmia ocasionada per la COVID-19, sobre la base d'aquesta legislació, entre la finalització del primer estat d'alarma i fins a la declaració del segon, van superar el judici valoratiu dels

jutjats contenciosos administratius de Palma i de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, pel que fa a la decisió sobre l'autorització o la ratificació de les mesures d'acord amb l'article 10.8 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en tant que afectaven drets fonamentals d'una col·lectivitat de destinataris no identificats individualment, amb mesures com el confinament perimetral d'àmbit territorial insular o inferior, la limitació del dret de reunió i l'establiment de cabudes màximes en els actes de culte.

A l'empara del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, el qual s'ha prorrogat mitjançant el Reial decret 956/2020, de 3 de novembre, fins a les 00.00 hores del dia 9 de maig de 2021, en l'àmbit de cada comunitat autònoma, s'han pogut dictar les ordres, les resolucions i les disposicions per a l'aplicació de les previsions establertes en els articles 5 a 11, sense la tramitació prèvia de procediment administratiu i sense que siguin aplicables les previsions del segon paràgraf de l'article 8.6 i de l'article 10.8 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Entre les mesures previstes amb la finalitat de limitar l'expansió de l'epidèmia, en el Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, hi ha les següents: en l'article 5, s'estableixen mesures per a la restricció de la mobilitat nocturna; en l'article 6, la possibilitat de limitar l'entrada i la sortida dels territoris de les comunitats autònomes, així com d'altres àmbits territorials inferiors, amb determinades excepcions; en l'article 7, la limitació de la permanència de grups de persones en espais públics i privats en un nombre màxim de sis persones, llevat que es tracti de convivents o, si escau, en funció de l'evolució dels indicadors sanitaris, epidemiològics i altres, en el nombre inferior a sis persones que determinin les autoritats competents delegades, i en l'article 8, específicament, la possibilitat de limitar les cabudes en els llocs de culte. El Reial decret 926/2020, en l'article 13, també preveu que les mesures establertes es puguin completar amb altres que, amb la finalitat de garantir la necessària coordinació, pugui acordar el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, inclosos, si escau, l'establiment d'indicadors de referència i criteris de valoració del risc.

La imminent finalització d'aquest règim jurídic excepcional fa recomanable introduir en la nostra legislació més concreció de les mesures d'intervenció administrativa que es poden adoptar en situacions de pandèmia per garantir el control de contagis i resulta també necessari i urgent delimitar el procediment que s'ha de seguir per adoptar-les.

Així doncs, aquest Decret Llei té per objecte modificar la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, per concretar les mesures que, en situacions de pandèmia o epidèmia declarades per les autoritats competents, poden adoptar les autoritats sanitàries autonòmiques competents, com també el procediment per adoptar-les tot garantint-ne la idoneïtat, la proporcionalitat i la temporalitat. La finalitat és recollir en la nostra normativa les mesures que durant l'estat d'alarma s'han evidenciat com a especialment idònies pel que fa a la necessitat de contenir la propagació del virus, com el confinament perimetral d'una barriada, un municipi, una illa o tot l'arxipèlag, els controls a l'entrada de les illes, a través de ports i aeroports, la restricció de les reunions, la limitació a la mobilitat en horari nocturn o la limitació de cabudes en llocs de culte, a fi que puguin tenir la previsibilitat normativa suficient perquè, en cas que la situació epidemiològica o assistencial ho justifiqui, en el

marc del procediment previst en els articles de la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, que es modifiquen o s'hi introdueixen mitjançant aquest Decret Llei, s'hi pugui recórrer per assegurar la protecció de la salut pública.

II

Per assolir l'objectiu perseguit, aquest Decret Llei modifica la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, en el sentit d'introduir-hi cinc nous articles que recullen les mesures concretes abans esmentades i el procediment per adoptar-les. En particular, s'inclouen aquests preceptes per tal de possibilitar l'adopció de mesures preventives en situació de pandèmia o epidèmia i la intervenció de centres de serveis socials, s'estableixen les condicions per adoptar-les, es preveu la potenciació del paper de les noves tecnologies en la gestió i el control dels riscos per a la salut pública, i s'estableix el marc en què s'han de dur a terme la cooperació i la col·laboració administratives en matèria de salut pública.

D'altra banda, aquest Decret Llei també modifica el Decret Llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, per tal de mantenir la vigència dels tipus infractors prevists en els articles 3.h) i 4.g), relatius a l'agreuament de les infraccions lleus i greus quan aquestes es cometin en un territori on s'hagi declarat el màxim nivell d'alerta sanitària —introduïdes pel Decret Llei 15/2020, de 21 de desembre, i amb una vigència limitada fins al 9 de maig de 2021—, atès el seu efecte dissuasiu, per garantir el compliment de les mesures que, amb la finalitat d'assegurar la salut de les persones, estableixen les autoritats sanitàries. Així mateix, i davant l'augment progressiu de la mobilitat, també es considera oportú incloure un nou tipus infractor per tal de sancionar els incompliments de l'acreditació del resultat negatiu de les proves diagnòstiques que, si escau, s'estableixin, amb caràcter previ, com a mesures de control de la sortida de la zona o l'illa o les illes afectades o d'entrada en aquestes, o la negativa a sotmetre's a aquestes proves amb caràcter posterior.

Conformement a la doctrina constitucional, els drets fonamentals i les llibertats públiques no tenen caràcter absolut o il·limitat, i es poden sotmetre a certes modulacions o limitacions, justificades en la protecció d'altres drets, béns o valors constitucionals, sempre que s'ajustin al principi de proporcionalitat i, en tot cas, respectant el seu contingut essencial. En aquest sentit, en l'actual situació de pandèmia declarada a causa de la COVID-19, el Tribunal Constitucional ha declarat que ens trobam en un escenari en què els límits a l'exercici dels drets, que indubtablement es donen, s'imposen per la necessitat de protegir altres béns i drets constitucionals també dignes de protecció, com són la integritat física, la salut i la vida de totes les persones (articles 15 i 43 de la Constitució), així com la necessitat d'evitar el col·lapse del sistema sanitari (Interlocutòria TC 40/2020, de 30 d'abril).

D'altra banda, la jurisprudència constitucional ha admès l'establiment de mesures limitatives de l'exercici de drets i llibertats públiques sense necessitat d'acudir a l'excepcionalitat constitucional que implica la declaració d'un estat d'alarma, si bé amb respecte al principi de reserva de llei (orgànica o ordinària) sempre que la limitació es trobi suficientment determinada en la disposició legal d'habilitació pel que fa als supòsits i les finalitats que persegueix, i estigui justificada en la protecció d'altres béns o drets constitucionals. A més, cal recordar la doctrina d'aquest Tribunal, entre

d'altres, en la Sentència 53/2002, de 27 de febrer, que distingeix entre restriccions directes a un dret fonamental, que s'han de vehicular mitjançant una llei orgànica, i restriccions a la *manera*, el *temps* i el *lloc* de l'exercici del dret fonamental, que es poden fer per llei ordinària.

Per tot això, el contingut d'aquest Decret llei s'ajusta a la doctrina constitucional sobre la matèria, i s'empara en el marc legal estatal, orgànic i bàsic, aplicable, i les mesures que es puguin adoptar a l'empara d'aquesta modificació legal estaran subjectes al degut control judicial.

III

Aquest Decret llei s'estructura en dos articles, una disposició addicional, una derogatòria i una final.

L'article primer modifica la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, mitjançant la inclusió dels nous articles 49 *bis*, 49 *ter*, 49 *quater*, 49 *quinquies* i 49 *sexies*, que recullen les mesures concretes que, en situacions de pandèmia o epidèmia declarades per les autoritats competents, poden adoptar les autoritats sanitàries autonòmiques competents, com també el procediment per adoptar-les.

L'article segon modifica el Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, per tal d'incorporar una sèrie de tipus infractors.

Conté també una disposició addicional que estableix, amb caràcter temporal, fins que el Govern de l'Estat espanyol declari la finalització de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, les tarifes i els preus màxims que han d'aplicar els centres, els serveis i els establiments sanitaris i sociosanitaris, públics i privats, per a la realització de les proves diagnòstiques.

La disposició derogatòria única deroga totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa el Decret llei, el contradiguin o hi resultin incompatibles.

I la disposició final única estableix la vigència del Decret llei.

IV

La imminent finalització de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020 implica la necessitat d'escometre sense dilacions les modificacions de la Llei 16/2010 i del Decret llei 11/2020, per la qual cosa s'ha de fer ús de la figura del decret llei, en atenció al caràcter extraordinari i excepcional de la greu situació de crisi sanitària plantejada, que requereix adoptar amb urgència i de manera inajornable les modificacions normatives esmentades.

Certament, el decret llei, regulat en l'article 49 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears a imatge del que preveu l'article 86 del text constitucional, constitueix un instrument en mans del Govern de la Comunitat Autònoma per fer front a situacions de necessitat extraordinària i urgent, encara que amb el límit de no poder afectar determinades matèries. Com a disposició legislativa de caràcter provisional que és, la permanència del decret llei en l'ordenament jurídic està condicionada a la ratificació parlamentària corresponent, mitjançant la denominada convalidació. Doncs bé, d'acord amb el que s'ha exposat abans, i en aquest difícil context de crisi sanitària, social i econòmica a la qual fan front totes les administracions públiques, el Govern de

les Illes Balears considera adequat l'ús del decret llei per donar cobertura a les mesures que s'hi contenen.

El decret llei autonòmic constitueix una figura inspirada en la que preveu l'article 86 de la Constitució respecte del Govern de l'Estat, l'ús de la qual ha produït una jurisprudència extensa del Tribunal Constitucional. Així, aquest alt tribunal ha declarat que la definició, pels òrgans polítics, d'una situació d'extraordinària i urgent necessitat ha de ser explícita i raonada, i que hi ha d'haver una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació excepcional i les mesures que es pretenen adoptar, les quals han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata; tot això en un termini més breu que el requerit per la via ordinària o pels procediments d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, tenint en compte que l'aplicació en cada cas d'aquests procediments legislatius no depèn del Govern.

En el context de crisi sanitària que estan afrontant totes les comunitats autònomes, el Govern de les Illes Balears considera plenament adequat l'ús d'aquest instrument per donar cobertura a les disposicions que s'hi contenen. El contingut del Decret llei s'adequa als criteris establerts en la jurisprudència del Tribunal Constitucional, atès que respon a l'exigència que hi hagi una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació excepcional i les mesures que es pretenen adoptar, que han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata.

De conformitat amb el que disposa l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, aquest Decret llei s'ajusta als principis de bona regulació, atenent els principis de necessitat i eficàcia, atès que la iniciativa es fonamenta en l'interès general per fer front a la crisi de salut pública provocada per la COVID-19.

La norma s'adequa també als principis de seguretat jurídica, proporcionalitat i eficiència, estableix una norma clara que assegura la millor protecció dels drets dels ciutadans i proporciona certesa i agilitat als procediments, sense imposar càrregues administratives no justificades i la regulació que conté resulta proporcionada, en atenció a la particular situació existent i a la necessitat de garantir el principi d'eficàcia en l'aplicació de les mesures adoptades.

Quant al principi de transparència, atesa la urgència per a l'aprovació d'aquesta norma, s'exceptuen els tràmits de consulta pública i d'audiència i informació públiques, de conformitat amb el que disposa l'article 55.2.c) i h) de la Llei 1/2019.

Per finalitzar, i des del punt de vista de les competències per raó de la matèria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, cal afegir que aquest Decret llei troba ancoratge en els articles 12, 25, 30.48 i 31.4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears relatius a la salut que, al seu torn, van legitimar l'aprovació de les respectives normes de rang legal que amb aquest Decret llei es modifiquen.

Per tot això, a l'empara de l'article 49 de l'Estatut d'autonomia, a proposta de les conselleres de Presidència, Funció Pública i Igualtat, i de Salut i Consum, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 7 de maig de 2021, s'aprova el següent

DECRET LLEI

Article primer. Modificacions de la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears

1. S'afegeix un nou article, l'article 49 *bis*, a la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, amb la redacció següent:²

Article 49 bis

Adopció de mesures preventives en situació de pandèmia o d'epidèmia

1. En situacions de pandèmia o d'epidèmia declarades per les autoritats competents, el Consell de Govern pot adoptar mesures de limitació de l'activitat, del desplaçament de les persones i de la prestació de serveis en els termes següents:

- a) La confiscació o la immobilització de productes.
- b) La suspensió de l'exercici d'activitats.
- c) El tancament d'empreses o de les seves instal·lacions.
- d) La intervenció de mitjans materials o personals.
- e) Limitacions de cabuda.
- f) Limitacions d'horaris d'obertura i/o tancament d'establiments, llocs o activitats.
- g) L'establiment de mesures de seguretat sanitària i higiene en determinats llocs i/o per al desenvolupament d'activitats.
- h) L'obligació d'elaborar protocols o plans de contingència en determinats llocs i/o per al desenvolupament d'activitats.
- i) L'establiment de mesures d'autoprotecció individual, com ara l'ús de mascareta i d'altres elements de protecció, i el manteniment de distàncies de seguretat interpersonal o entre taules o agrupacions de taules en els locals oberts al públic i a les terrasses a l'aire lliure.
- j) La intervenció de centres de serveis socials en els termes que preveu l'article següent.
- k) L'obligació de subministrar les dades necessàries per al control i la contenció del risc per a la salut pública de què es tracti i el registre de les dades subministrades, especialment de dades que permetin la identificació de persones procedents de llocs o assistents a activitats o establiments que presentin un risc de transmissió de malalties infectocontagioses, amb la finalitat que les autoritats sanitàries puguin dur a terme la seva tasca de control i recerca epidemiològica de brots o situacions d'especial risc per a la salut de la població. En tot cas, les dades registrades seran les estrictament indispensables per complir aquesta finalitat de control i contenció del risc, i les dades de caràcter personal seran tractades amb estricte respecte a la normativa en matèria de protecció de dades.
- l) Ordenar als ciutadans i a les ciutadanes la prestació de serveis personals, d'acció o omissió, sempre de manera proporcionada a la situació de necessitat.
- m) Qualssevol altres mesures ajustades a la legalitat vigent i sanitàriament justificades.

2. Així mateix, i d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb la finalitat de protegir la salut pública i prevenir la seva pèrdua o deterioració, les autoritats sanitàries

² Veure l'Acord de la Comissió Bilateral, esmentat en la nota 1.

autonòmiques, dins l'àmbit de les seves competències, quan ho exigeixin raons sanitàries d'urgència o necessitat, poden adoptar mesures preventives de reconeixement, tractament, hospitalització o control quan s'apreciïn indicis racionals que permetin suposar l'existència de perill per a la salut de la població a causa de la situació sanitària concreta d'una persona o d'un grup de persones o per les condicions sanitàries en què es dugui a terme una activitat.

3. Per controlar les malalties transmissibles, a més de dur a terme les accions preventives generals i de la possible adopció de les mesures preventives previstes en els apartats anteriors, poden adoptar les mesures oportunes per al control de les persones malaltes, de les persones que estiguin o hagin estat en contacte amb aquestes i de l'ambient immediat, així com les que s'estimin necessàries en cas de risc de caràcter transmissible. En particular, es poden adoptar les mesures preventives següents:

a) Mesures de control de les persones malaltes, quan sigui procedent, com l'aïllament en el domicili, l'internament en un centre hospitalari o l'aïllament o internament en un altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

b) Sotmetiment de les persones malaltes a tractament adequat.

c) Mesures de control de les persones que estiguin o hagin estat en contacte amb les persones malaltes, com el sotmetiment a una quarantena en el domicili o en un altre lloc adequat per a aquesta finalitat. A aquest efecte, s'entén per quarantena la restricció de les activitats i la separació, de les altres persones que no estan malaltes, d'una persona respecte a la qual pugui tenir-se raonablement la sospita que hagi estat o hagi pogut estar exposada a un risc per a la salut pública i sigui una possible font de propagació addicional de malalties, d'acord amb els principis científics, les proves científiques o la informació disponible.

d) Sotmetiment a observació o a mesures de vigilància de l'estat de salut, a examen mèdic o a proves diagnòstiques de persones que presentin símptomes compatibles amb la malaltia transmissible de què es tracti o de persones respecte a les quals existeixin altres indicis objectius que puguin suposar un risc de transmissió de la malaltia. L'observació, l'examen o les proves seran el menys intrusius o invasius possible per permetre aconseguir l'objectiu de salut pública consistent a prevenir o contenir la propagació de la malaltia.

e) Sotmetiment a mesures profilàctiques de prevenció de la malaltia, inclosa la vacunació per a determinats col·lectius o la immunització, amb informació, en tot cas, dels possibles riscos relacionats amb l'adopció o la no adopció d'aquestes mesures.

f) Mesures de control de l'entorn immediat de les persones malaltes o de les persones que estiguin o hagin estat en contacte amb aquestes, així com de les zones afectades. A aquest efecte, s'entén per zona afectada aquells llocs geogràfics en els quals siguin necessàries mesures sanitàries de control de la propagació de la malaltia. La determinació de la zona afectada s'efectuarà d'acord amb els principis de precaució i proporcionalitat, procurant, sempre que resulti possible i eficaç, actuar al més aviat possible o amb més intensitat o mesura sobre les zones concretes en què es produeixi la major afecció, per evitar perjudicis innecessaris a la resta de la població. Entre d'altres, aquestes mesures podran consistir en:

- Mesures que comportin la limitació o la restricció de la circulació o la mobilitat de les persones dins la zona o l'illa o les illes afectades o en determinats llocs i espais dins aquesta zona o en determinades franges horàries.
 - Mesures de control de la sortida de la zona o l'illa o les illes afectades o d'entrada en aquestes, inclòs l'establiment de proves diagnòstiques prèvies o posteriors.
 - Mesures de control de les tarifes i els preus màxims que han d'aplicar els centres, els serveis i els establiments sanitaris i sociosanitaris, públics i privats, per a la realització de les proves diagnòstiques.
 - Restriccions a les agrupacions de persones, incloses les reunions privades entre no convivents, especialment en els llocs i els espais o en ocasió del desenvolupament d'activitats que comportin un risc més gran de propagació de la malaltia; tot això sens perjudici de les competències estatals en relació amb les reunions en llocs de trànsit públic i les manifestacions realitzades en exercici del dret fonamental regulat en l'article 21 de la Constitució espanyola.
 - Mesures de cribatge consistents en la realització de proves diagnòstiques de determinats sectors o grups de la població particularment afectats o vulnerables.
- Les restriccions als desplaçaments i a les agrupacions de persones enumerades anteriorment mai no poden ser absolutes, han d'expressar amb claredat i precisió els desplaçaments i les agrupacions que es restringeixen, i han d'actuar amb preferència sobre els desplaçaments i les agrupacions per raons merament recreatives i d'oci. S'han d'admetre, en tot cas, els desplaçaments i les agrupacions que es duguin a terme per motius essencials o justificats compatibles amb la protecció de la salut, sens perjudici, si escau, dels controls o les mesures de prevenció addicionals que es puguin establir.
- g) Les altres mesures sanitàries justificades i necessàries que, d'acord amb els riscos i les circumstàncies en cada cas concurrents, s'estimin adequades per impedir o controlar la propagació de la malaltia, en funció de l'estat de la ciència i del coneixement existent en cada moment, sempre amb subjecció als criteris i als principis establerts en aquesta Llei i, en particular, d'acord amb el principi de proporcionalitat. Aquestes mesures poden ser les següents:
- Mesures de salut pública:
 - Consells generals de salut pública.
 - Identificació de contactes.
 - Proves diagnòstiques a totes les persones que presentin símptomes.
 - Proves de cribatge col·lectives.
 - Aïllament i quarantena a les persones afectades.
 - Limitacions de desplaçaments territorials que protegeixin del risc de transmissió i limitació de desplaçaments personals, mantenint en tots els nivells d'alerta els desplaçaments essencials, sempre que es duguin a terme de manera individual o amb la unitat de convivència i amb totes les mesures de precaució higièniques i de distanciament. S'hi inclou la limitació en horari nocturn.
 - Limitació del nombre de persones que es pot reunir, tant en espais públics com privats.
 - Coordinació sobre l'estratègia, les directrius i els plans d'escalada del tipus d'assistència sanitària en atenció primària, hospitalària i serveis socials.
 - Restriccions de visites a les instal·lacions residencials.

- Regulació de la situació dels espais de treball en condicions d'espai i mesures d'higiene.
- Control d'obertura del comerç (cabuda, cita prèvia o altres modalitats) d'espais de treball.
- Priorització de gestió d'horaris per promoure i garantir la conciliació familiar.
- Regulació de les condicions d'obertura, afluència, personals, materials i temporals dels centres educatius i d'oci i lleure.
- Regulació de la cabuda en establiments de restauració i hotelers, atenent condicions d'espai i mesures d'higiene (mascareta, rentar-se les mans) i regulació de les condicions d'obertura materials i temporals.
- Regulació de les activitats esportives tant professionals i federades com no professionals atenent el tipus d'esport, les cabudes i l'ús de les instal·lacions.
- Altres de naturalesa anàloga que resultin necessàries per a la lluita contra la pandèmia o l'epidèmia.

L'adopció d'aquestes mesures té per objecte garantir el control de contagis i protegir la salut de les persones, i adequar-se al principi de proporcionalitat. A aquests efectes, requereix l'emissió d'un informe per part de la Direcció General de Salut Pública que acrediti la situació de risc de contagi, la situació de control de la pandèmia o l'epidèmia, la suficiència de les mesures, i la proposta de les mesures que s'han d'adoptar.

L'acord que estableixi les mesures ha d'indicar-ne la durada, que en principi no ha de ser superior a quinze dies, excepte que es justifiqui la necessitat d'establir un termini superior, sens perjudici que es pugui produir la pròrroga, justificant el manteniment de les condicions que en van determinar l'adopció.

L'establiment de les mesures esmentades s'ha de dur a terme tenint en compte sempre la menor afectació als drets de les persones, i, sempre que sigui possible, s'han d'ajustar territorialment al mínim àmbit necessari per assegurar-ne l'efectivitat.

4. Les mesures i les actuacions previstes en els apartats anteriors que s'ordenin amb caràcter obligatori i d'urgència o necessitat s'han d'adaptar als criteris expressats en l'article 28 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, i, si afecten drets fonamentals, requereixen autorització o ratificació judicial, en els termes que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. S'afegeix un nou article, l'article 49 *ter*, a la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, amb la redacció següent:

Article 49 *ter*

Intervenció de centres de serveis socials

1. En els casos de risc imminent i greu per a la salut de la població, com crisis sanitàries o epidèmies, l'autoritat sanitària autonòmica competent, en funció de la situació epidemiològica i assistencial de cada centre o del territori concret en què aquest es trobi, i sempre en atenció als principis de necessitat i proporcionalitat i a la situació de vulnerabilitat de les persones grans o amb discapacitat o d'altres persones usuàries, pot intervenir els centres de serveis socials de caràcter residencial de persones grans i persones amb discapacitat o altres centres de

serveis socials d'anàloga naturalesa, de caràcter públic o privat, i disposar una sèrie d'actuacions en aquests, que poden consistir en:

- a) Assumir o controlar l'assistència sanitària de les persones residents amb el personal sanitari propi del centre.
- b) Ordenar, per motius de salut pública justificats, l'alta, la baixa, la reubicació i el trasllat de les persones residents a un altre centre residencial, amb independència del seu caràcter públic o privat. L'adopció d'aquestes mesures requerirà la col·laboració voluntària de les persones afectades o, a falta d'aquesta, la necessària garantia judicial.
- c) Establir les mesures oportunes per a la posada en marxa de nous centres residencials o la modificació de la capacitat o organització dels existents.
- d) Supervisar i assessorar en les actuacions que dugui a terme el personal sanitari i no sanitari, si escau, del centre.
- e) Designar una persona empleada pública per dirigir i coordinar l'activitat assistencial d'aquests centres, que substituirà, plenament o parcialment, el personal directiu del centre i que podrà disposar dels recursos materials i humans del centre residencial intervingut, així com dels recursos vinculats a l'activitat sanitària assistencial que es presti de manera habitual a les persones residents en aquest.
- f) Secundar puntualment el centre amb personal, si és necessari.
- g) Modificar l'ús dels centres residencials per utilitzar-los com a espais per a ús sanitari.

2. La intervenció, que s'acordarà en els termes prevists en l'article següent, tindrà caràcter temporal, i la seva durada no podrà excedir de la durada necessària per atendre la situació que la va originar. L'autoritat sanitària autonòmica competent acordarà, d'ofici o a petició de la persona titular del centre, el cessament de la intervenció quan resulti acreditada la desaparició de les causes que l'hagin motivat.

3. S'afegeix un nou article, l'article 49 *quater*, a la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, amb la redacció següent:

Article 49 *quater*

Adopció de mesures preventives en matèria de salut pública

1. Les mesures preventives previstes en els articles anteriors s'han d'adoptar amb la urgència que el cas requereixi, sense necessitat de seguir un procediment administratiu específic i amb independència de les mesures provisionals que es puguin adoptar d'acord amb la legislació vigent en el si d'un procediment administratiu o amb anterioritat a la seva iniciació.

2. Les mesures s'han d'adoptar motivadament, després d'avaluar els principis científics, les proves científiques o la informació disponible en cada moment, i tenint en compte el principi de precaució, que ha de possibilitar-ne la lícita adopció per assegurar un nivell elevat de protecció de la ciutadania quan, després de l'avaluació indicada, s'observi l'existència, fundada, seriosa i raonable, d'un risc actual o imminent per a la salut de la població, encara que continuï existint incertesa científica.

A més, les mesures que s'adoptin s'han d'ajustar als requisits següents:

- a) Han de respectar, en tot cas, la dignitat de la persona. En particular, les mesures de possible adopció en relació amb les persones han de ser el menys intrusives i invasives possible per aconseguir l'objectiu de protecció de la salut pública, procurant reduir al mínim les molèsties o les inquietuds que s'hi associen. En els

casos de mesures d'aïllament i quarantena han de quedar garantits el subministrament d'aliments i de béns de primera necessitat i la disponibilitat de mitjans per al manteniment de les comunicacions necessàries. El cost d'aquest subministrament i disponibilitat únicament ha de ser assumit per l'Administració autonòmica en cas d'impossibilitat de sufragar-lo el subjecte o subjectes afectats. Quan les circumstàncies imposin el compliment d'aquestes mesures fora del domicili de la persona o les persones afectades, s'han de posar a la seva disposició instal·lacions adequades, a costa de l'Administració autonòmica.

b) S'ha de procurar, sempre i preferentment, la col·laboració voluntària de les persones afectades amb les autoritats sanitàries.

c) No es poden ordenar mesures obligatòries que comportin risc per a la vida.

d) S'han d'utilitzar les mesures que menys perjudiquin la lliure circulació de les persones i dels béns, la llibertat d'empresa i qualsevol altre dret afectat.

e) Les mesures han de ser proporcionades al fi perseguit.

3. En cas de mesures limitatives de drets fonamentals i llibertats públiques, el requisit de proporcionalitat previst en l'apartat anterior exigirà que:

1r. Les mesures siguin adequades, en el sentit d'útils per aconseguir la finalitat perseguida de protecció de la salut pública.

2n. Les mesures siguin necessàries, en el sentit que no existeixi una altra mesura alternativa menys onerosa per a la consecució d'aquesta finalitat amb la mateixa eficàcia.

3r. Les mesures siguin ponderades o equilibrades per derivar-se d'aquestes més beneficis o avantatges per a l'interès general que perjudicis sobre altres béns o valors en conflicte, en atenció a la gravetat de la ingerència en els drets fonamentals i les llibertats públiques i les circumstàncies personals dels qui la sofreixen.

En la motivació de les mesures s'ha de justificar de manera expressa la proporcionalitat d'aquestes en els termes indicats. A més, l'adopció de les mesures requereix la necessària garantia judicial conformement al que disposa la legislació processal aplicable.

4. Les mesures han de ser sempre temporals. La durada s'ha de fixar per a cada cas, sense que excedeixin del que exigeixi la situació de risc imminent i extraordinari que les va justificar, i sens perjudici de les pròrrogues successives acordades mitjançant resolucions motivades.

5. Quan les mesures afectin una pluralitat indeterminada de persones, han de ser objecte de publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears. Si la mesura afecta una o diverses persones determinades, se'ls ha de donar audiència amb caràcter previ a l'adopció, sempre que això sigui possible. Si, a causa de la urgència, no resulta possible efectuar l'audiència prèvia, s'ha de dur a terme en el moment oportú després de l'adopció i l'aplicació de la mesura.

6. L'execució de les mesures pot incloure, quan resulti necessari i proporcionat, la intervenció directa sobre les coses i la compulsió directa sobre les persones, amb independència de les sancions que, si escau, es puguin imposar. A aquest efecte, s'ha de recaptar la col·laboració de les forces i cossos de seguretat que sigui necessària per a l'execució de les mesures.

7. Les autoritats sanitàries han d'informar la població potencialment afectada, per protegir la seva salut i seguretat, pels mitjans en cada cas més apropiats, dels riscos

existents i de les mesures adoptades, així com de les precaucions procedents tant perquè ella mateixa pugui protegir-se del risc com per aconseguir la seva col·laboració en l'eliminació de les seves causes, i, a aquest efecte, poden formular les recomanacions sanitàries apropiades.

4. S'afegeix un nou article, l'article 49 *quinquies*, a la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, amb la redacció següent:

Article 49 *quinquies*

Protecció de la salut pública a través de les noves tecnologies

1. Les autoritats sanitàries han de potenciar el paper de les noves tecnologies en la gestió i el control dels riscos per a la salut pública.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, entre altres iniciatives, poden desenvolupar sistemes d'informació i aplicacions per a dispositius mòbils que operin com a mesures complementàries per a la gestió de crisis sanitàries derivades de malalties de caràcter transmissible.

Aquests sistemes d'informació i aplicacions poden tenir, entre d'altres, les funcionalitats següents:

a) Recepció, per part de la persona usuària, d'informació o alertes relatives a consells pràctics i orientacions de caràcter general davant la malaltia de què es tracti, així com recomanacions respecte a accions i mesures adequades que cal seguir.

b) Geolocalització de recursos d'interès que puguin servir de suport a la ciutadania per al seguiment de les pautes de salut o mobilitat o altres.

c) Determinació del nivell de risc transmissor de la persona usuària, sobre la base de les dades que de la persona usuària tengui el Servei de Salut de les Illes Balears.

d) Identificació de contactes de la persona usuària que siguin epidemiològicament rellevants.

e) Recepció, per la persona usuària, d'avisos sobre el risc efectiu en què es trobi per ser contacte epidemiològicament rellevant d'una persona diagnosticada de la malaltia transmissible.

f) Proporcionar a la persona usuària el suport digital d'informació o documentació individual relativa a les seves circumstàncies laborals i de localització geogràfica o altres, amb la finalitat de facilitar l'aplicació de les mesures que adoptin les autoritats competents en la gestió de la crisi sanitària, en la mesura i en els termes que ho permetin les disposicions o els actes que disciplinin aquestes mesures.

Tant en el desenvolupament com en la posada en marxa i en el funcionament d'aquests sistemes i aplicacions i, posteriorment, en la seva desactivació, s'ha de garantir el respecte necessari a la normativa vigent en matèria de protecció de dades i confidencialitat de les comunicacions.

5. S'afegeix un nou article, l'article 49 *sexies*, a la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, amb la redacció següent:

Article 49 *sexies*

Cooperació i col·laboració administratives en matèria de salut pública

1. En l'exercici de les competències pròpies, l'Administració de la Comunitat Autònoma i els ajuntaments s'han de facilitar la informació que necessitin en matèria de salut pública i s'han de prestar recíprocament la cooperació i l'assistència activa per a l'exercici eficaç d'aquestes.

2. Els òrgans competents de l'Administració autonòmica i de la local, en el marc de les seves respectives competències, i d'acord amb els principis d'eficàcia, coordinació, col·laboració i lleialtat institucional, han de vetlar per l'observança de la normativa de salut pública i pel compliment de les mesures de prevenció, exercint les oportunes funcions d'inspecció, control i sanció, de conformitat amb el que disposa la normativa vigent.

3. Els ajuntaments poden recaptar la col·laboració i el suport tècnic que necessitin de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels consells insulars per al compliment d'aquesta Llei. A aquest efecte, es poden subscriure els convenis de col·laboració oportuns.

4. Quan no s'hagin subscrit els convenis a què fa referència l'apartat anterior, l'Administració de la Comunitat Autònoma ha de donar suport als ajuntaments en cas que aquests li ho sol·licitin expressament, motivant la concurrència de circumstàncies de caràcter extraordinari que puntualment sobrepassin la capacitat municipal.

5. En particular, en els casos de crisis sanitàries o epidèmies, l'Administració autonòmica pot assumir, en la forma establerta en l'article 11 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, la realització d'activitats de caràcter material o tècnic de competència de les autoritats sanitàries locals, especialment la realització d'activitats auxiliars, prèvies, preparatòries o de col·laboració material amb els òrgans administratius instructors d'expedients sancionadors, per raons d'eficàcia o quan les autoritats sanitàries locals no posseeixin els mitjans tècnics, personals o materials idonis per al seu acompliment, i ha de prioritzar els casos dels municipis de menor població i mitjans.

Article segon. Modificacions del Decret Llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19

1. S'afegeix una nova lletra, la lletra h), a l'article 3 del Decret Llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, amb la redacció següent:

h) La comissió de qualsevol de les infraccions greus previstes en l'article 4 següent a un territori on s'hagi declarat el màxim nivell d'alerta sanitària, perquè comporta un risc molt alt o extrem, transmissió comunitària no controlada i sostinguda que excedeix les capacitats de resposta del sistema sanitari.

2. S'afegeix una nova lletra, la lletra g), a l'article 4 del Decret Llei 11/2020 esmentat, amb la redacció següent:

g) La comissió de qualsevol de les infraccions lleus previstes en l'article 5 següent a un territori on s'hagi declarat el màxim nivell d'alerta sanitària, perquè comporta un risc molt alt o extrem, transmissió comunitària no controlada i sostinguda que excedeix les capacitats de resposta del sistema sanitari.

3. S'afegeix una nova lletra, la lletra e), a l'article 5 del Decret Llei 11/2020 esmentat, amb la redacció següent:

e) Incomplir l'acreditació del resultat negatiu de les proves diagnòstiques que, si escau, s'estableixin, amb caràcter previ, com a mesures de control de la sortida de la zona o l'illa o les illes afectades o d'entrada en aquestes, o la negativa a

sotmetre's a aquestes proves amb caràcter posterior, llevat dels supòsits en què s'acrediti que es disposa del Certificat UE COVID-19 o d'un document anàleg admès per les autoritats sanitàries espanyoles o europees.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Disposició adicional única. Limitació de preus i tarifes de les proves diagnòstiques

Fins que el Govern de l'Estat espanyol declari la finalització de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, s'estableixen les tarifes i els preus màxims que s'indiquen a continuació, que han d'aplicar els centres, els serveis i els establiments sanitaris i socio-sanitaris, públics i privats, per a la realització de les proves diagnòstiques:

- a) Per la realització de proves PCR: 75,00 €
- b) Per la realització de proves d'antígens: 30 €.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Es deroguen totes les normes de rang igual o inferior a aquest Decret Llei que el contradiguin o s'hi oposin.

DISPOSICIÓ FINAL

Disposició final única. Vigència

Aquest Decret Llei comença a vigir a les 00.00 hores de dia 9 de maig de 2021.